

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - ТЕРВЕЛ
Вх. № 00-09-444
Дата 04.03./20.20

РЕШЕНИЕ

№ 60 / 27.02.2020 г., гр. Добрич

В ИМЕТО НА НАРОДА

Добричкият административен съд, в открито съдебно заседание на единадесети февруари, две хиляди и двадесета година, троен състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИРА ИВАНОВА
ЧЛЕНОВЕ: ТЕОДОРА МИЛЕВА
СИЛВИЯ САНДЕВА

при секретаря ВЕСЕЛИНА САНДЕВА и с участието на прокурора ВЕСЕЛИН ВИЧЕВ изслуша докладваното от съдия Т.Милева административно дело № 741/2019 год.

Производството е по чл. 185 - 196 от АПК.

Образувано е по протест на прокурор от Окръжна прокуратура – Добрич Златко Тодоров срещу Наредба за пожарната безопасност на територията на община Тервел, приета с Решение №6-54 от 29.07.2009 г. на Общински съвет Тервел. Сочи се, че Наредбата е била приета от ответника при липса на законова делегация за приемането ѝ. Излагат се подробни съображения в тази насока. Поради което и се претендира нищожност на наредбата.

В съдебно заседание, протестиращият, редовно призован, се явява прокурор Вичев, който поддържа протеста на изложените в него основания.

Ответникът – Общински съвет Тервел не изразява становище по протеста.

В изпълнение на задължението по чл.188 от АПК съдът е съобщил оспорването по реда на чл.181 ал.1 и ал.2 от АПК чрез обявление, обнародвано в ДВ бр.1/03.01.2020 г., като копие от обявлението е поставил на определеното за това място в съда и го е публикувал в Интернет страницата на ВАС.

Съдът, като извърши преценка на доказателствата по делото, както и на доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Наредбата е приета с Решение №54 по Протокол №6 от 29.07.2009 г. на Добрички общински съвет. По делото са приложени доказателства, от които се установява, че е спазена процедурата по приемане на Наредбата. Изготвен е бил доклад по чл. 26 от ЗНА. Представени са и становища от заинтересовани лица. Оспорените разпоредби като част от Наредбата са приети от компетентен орган, в писмена форма, при спазване на изискванията за кворум и начин на гласуване, регламентирани в чл. 27, ал. 4 и ал. 5 от ЗМСМА. С оглед на това съдът намира, че наредбата е валиден нормативен административен акт, действащ към момента на оспорването.

При преценката за съответствието обаче на оспорената нардеба с материалния закон съдът счита, че тя противоречи на нормативен акт от по – висока степен, в какъвто смисъл протестът се явява основателен. Това е така, защото:

Съгласно чл.76 ал.3 от АПК, чл.8 от ЗНА и чл.21 ал.2 от ЗМСМА, общинските съвети имат нормотворческа компетентност, но ограничена по териториален и предметен обхват. Общинските съвети приемат нормативни актове - правилници и наредби, с които уреждат обществени отношения с местно значение, т.е. същите са териториални нормотворчески органи с обща компетентност. Не всеки въпрос в неговия локален аспект може да стане предмет на уредба на нормативен акт, приет от общински съвет. Съгласно ал.3 на чл.76 АПК, общинските съвети имат право да издават нормативни актове, с които да уреждат обществените отношения от местно значение, но съобразно нормативни актове от по-висока степен. В така ограничената тяхна нормотворческа компетентност не се включва материята, по която има създадена регламентация, приложима на територията на цялата държава, т.е. общинските съвети не разполагат с правомощия, които да ги овластяват да преуреждат материя, уредена с общ за страната нормативен акт. Следователно въпрос, уреден и от общински съвет при наличие на нормативна уредба от по-висока степен, е решен от некомпетентен орган, което е порок, обуславящ нищожност на издадения акт.

В контекста на изложените принципи на нормотворческата дейност на общинските съвети, съдът счита оспорената Наредбата за нищожна. В случая, със същата се регулира пожарната безопасност на територията на общината. Осигуряването на пожарна безопасност и защита при пожари е една от основните дейности на МВР /чл.6, ал.1, т.4; чл.17; чл.58; чл.124 – чл.140 от МВР/. В специалния закон за МВР, както и в действащия към момента на приемане на Наредбата, така и в настоящия

87

не се откриват разпоредби, овластяващи местните органи на власт да приемат такъв подзаконов нормативен акт. В чл.137, т.1 и т.2 от ЗМВР изчерпателно е посочен кръгът на прерогативите на местния орган на власт и той касае съблюдаването на вече създадените правила и норми, както и съвместно въвеждане на изисквания според характерни, свойствени, типични за съответните населени места условия. След като имаме конкретно оправомощаване, то на общинския съвет не е предоставена възможност да приема наредби.

Следователно с протестираната пред съда Наредба ответникът е осъществил нормотворческа дейност свръх своята компетентност, тъй като няма нормативен акт от по - висока степен, който да дава правомощие на Общинските съвети да уреждат този вид обществени отношения на местно ниво, поради което същата се явява нищожна. Допуснатото нарушение при издаването му, т.е. липсата на изначално основание за приемане на такъв подзаконов нормативен акт, сочи на такъв порок, който е достатъчно тежък и до такава степен засяга установения правов ред, че актът не може да съществува дори временно.

Отделно от горното, в чл.2 от Наредбата е определен предметния обхват, като се съдържат по-нататък конкретните правила. Сравнителният анализ на законовата регламентация и на подзаконовата регламентация с оспорената Наредба, обосновава изводи за това, че общинският съвет е уредил обществени отношения, за които съществува уредба в ЗМВР, в приетите от Министъра на вътрешните работи Наредби, като и в Закона за управление на отпадъците. С преуреждането с атакуваната наредба на вече уредени обществени отношения, Добрички ОбС е нарушил материалната си компетентност като е излязъл извън рамките на ограничените от чл.76 ал.3 от АПК нормотворчески правомощия.

В наредбата е уредена и административно-наказателната отговорност за извършени нарушения по същата. Подобна компетентност - да урежда състави на административни нарушения и да предвижда наказания за тях, съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗАНН и чл. 22, ал. 4 от ЗМСМА, общинският съвет би имал само в случаите, когато такива административни нарушения и наказания за тях не са уредени в закона. А същите са уредени от законодателя в ЗМР и в ЗУО.

И не на последно място е посочено, че Наредбата е приета на осн. чл.127ж, ал.1 от Правилника за прилагане на ЗМВР /отм./. Тази разпоредба обаче изобщо не овластява общинските съвети да издават подзаконови нормативни актове по пожарна безопасност.

Предвид изложеното, оспорената Наредба е издадена от некомпетентен орган и е нищожна, поради което и на осн. чл.193 ал.1 от

АПК съдът обявява нищожността и. Налице е основанието по чл.146 т.1 от АПК.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът по оспорването следва да възстанови на Окръжна прокуратура – Добрич направените съдебни разноски в размер на 20. 00 лв. /двадесет лева/, представляващи заплатена такса за обнародване на оспорването в „Държавен вестник“.

Мотивиран така и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, Административен съд – Добрич, I троен състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА по протест на Окръжна прокуратура гр. Добрич **НИЩОЖНОСТТА** на Наредба за пожарната безопасност на територията на община Тервел, приета с Решение №6-54 от 29.07.2009 г. на Общински съвет Тервел.

ОСЪЖДА Общински съвет Тервел да заплати на Окръжна прокуратура - Добрич направените по делото разноски в размер на 20.00 лв. /двадесет лева/.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи.

В случай на неподаване на касационна жалба или ако тя бъде отхвърлена, решението да се обнародва по реда на чл.37, ал.3 от ЗНА и чл.22, ал.2 от ЗМСМА във вр. с чл.194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

